

ZÁŘÍ 2025

Babí léto se docela povedlo. Jak dokládají fotografie, na procházky se dalo chodit ještě nalehko a mohli jsme se během nich občas posadit a vyhřívat se na sluníčku. V některé dny mohl probíhat odpolední program na zahradě. Ale ke konci měsíce se už listí začalo trochu barvit a zvolna opadávat.



Dvě klientky stacionáře byly celý měsíc na pobytu v odlehčovací službě.

Naopak se do stacionáře po dlouhé pauze (která trvala snad rok) vrátila klientka, která byla dlouho u syna na Moravě. Teď zas bude nějaký čas u dcery na Suchdole. A tím pádem bude navštěvovat i stacionář v Horizontu. A rovnou tu oslavila 95. narozeniny.

Nebyla to jediná oslavenkyně. Ta další je ale o dekádu mladší – bylo jí 85 let. Pro své spoluklientky přinesla pohoštění k jídlu i pití. Je tu oblíbená, takže přání bylo velmi srdečné. Ta od nás dostala obvyklé tablo s fotografiemi, aby si mohla připomínat, co hezkého s Horizontem prožila. Třeba kde všude si s námi pochutnávala na řízcích.



Z obyvatel penzionu oslavil narozeniny jeden z našich tří pánů - 84. Pokud se pamatujeme, tak jsou to jeho první v Horizontu. Pozoruhodné je, že si sem nechal z Moravy přivézt své elektrokolo a teď na něm drandí po Suchdole.

Po měsíční dovolené se vrátila Adéla a začaly zase pravidelné pondělní výtvarné dílny. Při té první s dámami vyzdobily keramickou žabu. Při těch dalších polepovaly naše oprýskané konferenční stoly ozdobnou tapetou. Adéla rozdělila dámy do dvojic z nichž každá dělala něco jiného - někdo stříhal tapety, někdo natíral lepidlem, někdo lepil. Šlo jim to od ruky a stoly prokously.



Výtvarné dílny teď budou každé pondělí. Katka Jeřábková potřebovala změnit termíny cvičení na židlích z pondělků na úterky. Takže pečení už nebude probíhat s tak železnou pravidelností jako dosud. Ale péci se určitě bude. Dámy se každý den dožadují ke kávě něčeho sladkého. A bez práce nejsou koláče.



S Barborou vyráběly dámy podzimní strašidýlka ze skleniček. Hodily se. Na říjen nám přislíbily návštěvu Rybičky, které našim klientkám většinou přinesou nějaký vlastnoruční výrobek. Tak jim budeme moci oplatit podobnou mincí.



Kulturní či vzdělávací akce jsme tu v září měli 3. Poprvé tu byl Martin Karlík. Hovořil o velkém básníkovi J. W. Goethem. Nešlo ale ani tolik o jeho umělecké nebo filosofické dílo. Ještě, než se stal velkým básníkem byl Goethe státním, resp. možná knížecím (německý stát tehdy ještě nebyl) úředníkem.

Jeho úkolem a kompetencí byl dohled nad silnicemi – jejich budováním a údržbou v určité oblasti. Pan Karlík nám povídal o tom, jak taková práce probíhala, co vše měl na starosti, jak a kam mohl a musel cestovat. Ale i o tom, že Goethe od určité doby – s tím, jak rostl jeho umělecký věhlas - tuto funkci vykonával spíš formálně aniž by při tom přišel o úřední plat. Pan Karlík mluví živě a poutavě a vzhledem ke své mohutné postavě i dostatečně hlasitě. Jeho hlavním tématem jsou různé zajímavosti ze světa dopravy. Což je téma pro mnohé poměrně vzdálené. Nicméně při první návštěvě nám předvedl, že i tato témata umí pojmout poutavě, tak si ho sem jistě zase někdy pozveme.



Dalším, kdo si v Horizontu v září odbyl svou premiéru, přičemž doufáme, že to nebyla zároveň derniéra, je Michal Charvát. Zpívá především písničky Karla Gotta, přičemž se nesnaží být jeho imitátorem, ale využívá toho, že jeho hlas má dosti podobné zabarvení. A pro naše klientky je Karel Gott tím „božským Kájou“, takže si přišly na své a Michalovo vystoupení se moc líbilo. A došlo i na písničky od jiných umělců. Například jsme si mohli poslechnout „Prodavače“ od Michala Tučného, kteroužto písničku tento Michal dokázal zazpívat stejnou kulometnou rychlostí jako Michal původní.

A po zábavě došlo zase na vzdělání. Využili jsme nabídku společnosti Ekodomov a pozvali Julii Včelákovou o přednášku o odpadech – o jejich zpracování, třídění, recyklaci Kdo by si myslel, že toto téma je pro seniorky nezajímavé a odtažité, ten by se mýlil. Přišlo stejný počet lidí, jako chodí na



zábavné, např. cestopisné přednášky. A že máme takové uvědomělé dámy nás upřímně těší.



V září jsme se vydali ještě na výlet, a to na zámek Nový Hrad Jimlín. Počasí už



bylo poměrně podzimní – hlavně foukal silný vítr. Sice nás neodnesl, ale vrátili jsme se pořádně provětrání. Zámek je vyhlášený krásnými dřevěnými malovanými stropy. Je jich tam zachovaných určitě nejvíce v Čechách, ale dost možná i v Evropě.

Velmi na nás zapůsobil ohromný rytířský sál s právě

takovým stropem.



Ale moc hezké malované trámové stropy jsou skoro v každé zámecké komnatě. Zachovali se díky tomu, že byly mnohá desetiletí zakryté. Nádherná byla také zámecká kaple.



A hodně nás zaujala také sbírka papírových modelů hradů a zámků, které udělala jedna místní tvůrkyně.

